

POLUBIONY (2) *part praet pass pf*

Oba o jasne.

sg m A polubiony (1). ◇ f A polubioną (1).

Sł stp s.v. polubić, Cn, Linde brak.

Upodobany, ukochany (2) : Aleś pogodnym dełzczem śwóy grunt polubiony Napoił/ y ochłodził zámárłé zagony. KochPs 97; Zaż/ Oycze dobrotliwy/ Przetoś mieć chciał łtworzoną [duszę]/ Byś dał zá obłow/ złemu (lutościwy) Wężowi/ polubioną Rzecz GrabowSet G3.

Synonimy: ukochany, umiłowany, upodobany.

Cf POLUBIĆ

KO